

Η ιστορία της λέξης Μόρφωση.

Συντάχθηκε απο τον/την ΠΗΓΗ: <https://www.g-physics.com/>

Πέμπτη, 16 Ιούλιος 2020 08:54 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 25 Αύγουστος 2020 13:18

Παιδεία είναι η μόρφωση για ν' αποκτά ο αμόρφωτος νέα μορφή: εύμορφη, όμορφη.

Μορφώ νω σημαίνει δίνω μορφή, σχήμα, σε κάτι α-σχημάτιστο, α-διαμόρφωτο, α-διάπλαστο.

Παιδί, για πολλούς παιδαγωγούς, είναι το α-διάπλαστο ον που δια-πλάθεται με την κατάλληλη αγωγή όσο να αποκτήσει ευμορφία, μόρφωση, ομορφιά. Η «πρώτη, ζωντανή ύλη» του παιδιού, «το υπόστρωμά» του θεωρείται «εύπλαστο». Η «ύλη» του, σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, είναι «εκμαγείο» που μορφοποιείται διαρκώς, όσο να πάρει την τελική μορφή. Το είδος, το ορισμένο είδος το ανθρώπου. Αυτό γίνεται με τη συνεχιζόμενη μορφοποίηση καθώς αναπτύσσονται όλες οι λανθάνουσες ιδιότητες του παιδιού με:

Τη διδασκαλία της γλώσσας, που αναπτύσσει τις νοητικές ικανότητές του (γραφή - ανάγνωση).

Τη διδασκαλία των αριθμών που καλλιεργεί την ευφυΐα του.

Την κατάλληλη γυμναστική, που διαπλάθει το σώμα του. (Σκοπός της γυμναστικής λέει ο Αριστοτέλης στα Πολιτικά του "δεν είναι ο βάνουσος αθλητισμός που αποθηριώνει την ψυχή").

Τη διδασκαλία της μουσικής, που καλλιεργεί την προσωπικότητά του.

Η ιστορία της λέξης Μόρφωση.

Συντάχθηκε απο τον/την ΠΗΓΗ: <https://www.g-physics.com/>

Πέμπτη, 16 Ιούλιος 2020 08:54 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 25 Αύγουστος 2020 13:18

Το παιδί φθάνει, κάποτε, σε κατάσταση «εντελεχείας», τέλειας ανάπτυξης.

Ο απόφοιτος «έχει εντελώς», απέκτησε πλέον την ύψιστη εντέλεια, την τελειότητα? Αυτή την τελική μορφή, το είδος, το ορισμένο είδος του ανθρώπου.

Καρπός της παιδείας είναι ο εύμορφος, όμορφος, ωραίος πολίτης.

Καρπός της παραπαιδείας, του «κατευθυνόμενου τεχνοκρατικού επαγγελματισμού» είναι ο δύσμορφος ιδιώτης, ο ιδιοτελής και μικρόψυχος, που νιώθει περιφρόνηση για τους συνανθρώπους του, που έμαθε να πιστεύει ότι το νόημα της ζωής είναι η υπακοή του υπ-ήκουου, ή η απόκτηση πλούτου δια πυρός και σιδήρου, αντί της δημιουργίας: της προσφοράς δηλαδή ωφέλιμου έργου στο σύνολο.

Χωρίς την έννοια της μορφής δεν μπορούμε να κατανοήσουμε το προϊόν της παιδείας, τη μόρφωση δηλαδή (ή τον καρπό της παρα-παιδείας: την παρα-μόρφωση).

Αλλά ας κάνουμε μια μικρή ανασκόπηση.

Μορφή, στη μυθολογία μας, έχει μονάχα ο Μορφεύς, ο γιος του Ύπνου, από το γένος της Νύχτας- ο θεός των ονείρων.

Μετά, από το σώμα του Μορφέως, φτιάχνονται οι πρωτόπλαστοι, που όμοιοι με μορφές ονείρων ζούσαν σ' όλο το μάκρος της ζωής τους. («Αλλ? ονειράτων αλίγκιοι Μορφαίσι τον μακρόν βίον». Βλ. Αισχύλου, Προμηθέας Δεσμώτης, στ. 435-471).

Η ιστορία της λέξης Μόρφωση.

Συντάχθηκε απο τον/την ΠΗΓΗ: <https://www.g-physics.com/>

Πέμπτη, 16 Ιούλιος 2020 08:54 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 25 Αύγουστος 2020 13:18

- Και πώς ξύπνησαν; Πώς πήραν μορφή ανθρώπου; Αποβάλλοντας τη Μορφή του
Μορφέως:

Ρωτούν οι Ωκεανίδες τον Προμηθέα - εξηύρον αυτοίς- λέει ο Τιτάνας - γραμμάτων τε συνθέσεις, μνήμην απάντων» (Με τα γράμματα ξύπνησαν, που χαράζουν, άσβηστα, τα πάντα στην ανθρώπινη μνήμη.)

Στον Όμηρο, που έπεται των μύθων, η λέξη μορφή, χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τα γράμματα, για τις λέξεις που φτιάχνουν το λόγο και τη λογική.

Στον Όμηρο η λέξη μορφή, υπάρχει μόνο δύο φορές:

Στο θ170 της Οδύσσειας στη φράση «Θεός μορφήν έπεσι στέφει» και στο λ367, στη φράση «Μορφή επέων».

Στο θ, μάλιστα, ο Οδυσσέας κάνει μια αισθητική παρατήρηση. Ο ένας έχει «μορφή επέων», ευ-μορφία στα λόγια του, που του τη χορηγεί ο Θεός [κατα το «Θεός μορφήν έπεσι στέφει»], ενώ ο συνομιλητής του δεν έχει.

Ο πρώτος είναι ασχημούτσικος. Έχει από φυσικού του, από γεννησιμιού του μια ασχημία (αναλογίες χαρακτηριστικών προσώπου κτλ) που απαλύνει και χάνεται, εξαιτίας της

Η ιστορία της λέξης Μόρφωση.

Συντάχθηκε απο τον/την ΠΗΓΗ: <https://www.g-physics.com/>

Πέμπτη, 16 Ιούλιος 2020 08:54 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 25 Αύγουστος 2020 13:18

μορφής επέων.

Ο δεύτερος είναι όμορφος τρανά τα κάλλη του.... αλλά τι να το κάνεις; Η ασχημία των λόγων του τον ασχημεύει: το κάλλος ανθεί στο πρόσωπο του πρώτου με την ευμορφία των λόγων.

Μετά τον Όμηρο, κορυφαίος φιλόσοφος της μορφής είναι ο Δημόκριτος.

Σύμφωνα με αυτόν, η «μορφή επέων» του Ομήρου, δεν είναι χάρισμα Θεού, αλλά προϊόν της διδαχής πάνω στη βαθύτερη εσωτερική δομή του ανθρώπου, που την ονομάζει Ρυσμό (:Ρυθμό, από το Ρέω). Σε κάθε άνθρωπο, στο βάθος της υποστάσεώς του, υπάρχει Ρυσμός - εδώ ο ρυσμός αντιπροσωπεύει, το δυναμικό σχήμα, τον προσχηματισμό, της ροής των ατόμων.

Στην επιφάνεια των ανθρώπων, στο πρόσωπο, στα μάτια, στην όψη, εκεί όπου ανθεί το κάλλος, ή η δυσ-μορφία, υπάρχει μετα-ρυσμός, από την επίδραση της διδαχής, στο ρυσμό (της εσωτερικής δομής).

Έτσι λοιπόν:

«Φύσις και διδαχή απλήσιόν εστί και γαρ η διδαχή μεταρυσμούσα δε φυσιοποιεί» (Απ. Β, 33).

(Η φύση και η διδαχή είναι παραπλήσια. Η διδαχή «μεταρυσμεί»? μεταμορφώνει, μετασχηματίζει τον άνθρωπο, κάνοντάς τον μια δεύτερη φύση.)

Η ιστορία της λέξης Μόρφωση.

Συντάχθηκε απο τον/την ΠΗΓΗ: <https://www.g-physics.com/>

Πέμπτη, 16 Ιούλιος 2020 08:54 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 25 Αύγουστος 2020 13:18

Με την παρέμβαση της διδαχής που μεταρυσμεί, ο άνθρωπος δεν διατηρεί την αρχική του μορφή, αλλά αποκτά άλλη, που μπορεί να είναι εύμορφη: όμορφη? του μορφωμένου ή δύσ-μορφη? του παραμορφωμένου.

Ιστορία μιας λέξης

Νίκος Βαρδιάμψης